

Bezinningsavond voor het Heilig Avondmaal – zaterdag 13 april 2019 “Vertrouwing en aansporing”

Uit het formulier:

Maar dit alles wordt ons, geliefde broeders en zusters, niet voorgehouden om de verslagen harten van de gelovigen te ontmoedigen, alsof niemand tot het Avondmaal des Heeren zou mogen gaan dan wie zonder enige zonde is. Want wij komen niet tot dit Avondmaal om daarmee te tonen dat wij in onszelf volkomen en rechtvaardig zijn. Integendeel, omdat wij ons leven buiten onszelf in Jezus Christus zoeken, belijden wij daarmee dat wij midden in de dood liggen.

Uit de Bijbel: Efeze 2:1-10

Enkele overwegingen bij het gedeelte uit het formulier

‘Ontmoedigen’: is dat niet precies wat er bij velen gebeurt in het voorafgaande deel van het formulier? ‘Je bent er niet goed genoeg voor’. Je zou wel willen (waarom eigenlijk?), maar je durft niet meer. Je hebt geen vrijmoedigheid... De discipelen vroegen, na het gesprek met de rijke jongeling, aan Jezus: maar wie kan dan nog zalig worden?!

Je vraagt je weleens af of dit gedeelte van het formulier niet averechts heeft gewerkt: het ontmoedigt de verslagen harten der gelovigen – maar de mensen die zich écht aangesproken zouden moeten voelen, blijven er koud onder. Zo gaat het onder een preek ook nogal eens, en in het Bijbellezen...

Zo heeft het formulier het niet bedoeld. Zo heeft ook de Heere het niet bedoeld toen Hij Zijn Avondmaal instelde. Alsof het alleen voor volmaakte mensen zou zijn. Dat zou trouwens rechtvaardig zijn geweest. Voorbereiding op het Heilig Avondmaal moet dus meer/anders zijn dan een zo goed mogelijk mens te willen zijn.

Maar Hij is zo voorzichtig met het kwetsbare en tere geloof. Let op uitdrukking ‘verslagen harten’!

Hoe belangrijk is het om het formulier in zijn verband te blijven lezen!

Kernachtig komt nu naar voren wat de inhoud van onze Avondmaalgang is: wat zeggen we over onszelf, en wat zeggen we over Christus? Wat laat je met je Avondmaalgang zien? Jóuw rijkdom, jóuw pluspunten, jóuw geloof...? Dan is er geen plaats voor de belijdenis van Christus.

Maar aangezien de Avondmaalgang een uitgaan is tot Christus omdat ik het heil búiten mijzelf moet zoeken én vinden, impliceert dat dat ik het bij mijzelf niet kan vinden. in mijzelf vind ik alleen de dood. Vind ik alleen wat mij de dood waardig maakt.

Klopt die zin wel: ‘dat wij midden in de dood *liggen*’? Moet daar niet staan ‘*lagen*’? Een gelovige is toch iemand die is levend gemaakt met Christus (Ef.2:5), hij *was* toch dood in zonden en misdaden (Ef.2:1)? Dat is waar, en dat ontkent het formulier zeker niet. Hier gaat het echter om de radicaliteit van de genade, dat wij het (ook als we tot een levend geloof kwamen) helemaal van Christus moeten hebben, en dat wij Hem en Zijn genade iedere dag nodig hebben om voor God te kunnen bestaan.

Daarmee wordt de Avondmaalsgang een bevrijdende gang: je hóeft het in jezelf niet te zoeken, maar je mag (wat zo wezenlijk is voor het geloof) komen tot Christus Die zaligmaakt wat verloren is in zichzelf. De Heere maakt Zijn gelovigen niet *kleinmoedig* maar juist *vrijmoedig* door Christus.

Om te bespreken

1. Wat wilt u met uw avondmaalgang zeggen?
2. Wat ‘ontmoedigt’ u, waardoor u (soms) niet durft aan te gaan?
3. ‘We zijn allemaal zondig’. Betekent dat ook dat het Avondmaal voor iedereen is?

Uit de liedschat van de Psalmen:

Psalm 63 : 1 en 2

Psalm 143 : 2 en 6

Uit de liedschat van de kerk:

Vaste rots van mijn behoud

Vaste rots van mijn behoud,
Als de zonde mij benauwt,
Laat mij steunen op Uw trouw,
Laat mij rusten in Uw schaûw,
Waar het bloed door U gestort,
Mij de bron des levens wordt.

Jezus, niet mijn eigen kracht,
Niet het werk door mij volbracht,
Niet het offer dat ik breng,
Niet de tranen die ik pleng,
Schoon ik ganse nachten ween,
Kunnen redden, Gij alleen.

Zie, ik breng voor mij behoud
U geen wierook, mirr' of goud:
Moede kom ik, arm en naakt,
Tot de God Die zalig maakt,
Die de arme kleedt en voedt,
Die de zondaar leven doet.

Eenmaal als de stonde slaat,
Dat dit lichaam sterven gaat,
Als mijn ziel uit d' aardse woon
Opklimt tot des Rechters troon –
Rots der eeuwen, in Uw schoot
Berg mijn ziele voor de dood.